

[дос'ц'і], [доц':і]. У мовленні деяких криворіжців під впливом написання слів 'жна почути [на дощ'і], [стежц'і]. Слід зазначити, що більшість мовців у здібних словах не дотримується чергування [г], [к], [х] із [з'], [ц']₅ [с⁵], лириклад, [на доікі]. У звукосполученні [шс'] в дієсловах 2-ої особи днини теперішнього часу внаслідок репресивної асиміляції [ш] змінюється а [с']. Але під впливом написання можна почути: [кусаешс'а], [дограешс'а] замість [кусайес':а], [дограйес':а].

Отже, на основі спостережень над мовленням криворіжців можна виділити такі типові відхилення від орфоепічних норм:

- оглушення дзвінких приголосних у кінці слів та перед глухими під впливом російської мови;
- оглушення сонорного [в];
- заміна звука [ф] на [хв] під впливом діалектного оточення;
- вимова [дж] та [дз] або [ж] і [з] на місці африкат [дж] і [дз];
- тверда артикуляція [ц'] у позиціях, де він має бути м'яким, під впливом російської мови;
- м'яка вимова [ч] під впливом російської мови;
- тверда вимова шиплячих у позиціях, де вони мають бути пом'якшеними;
- ненапружена вимова [й] у ненаголошених складах [Це], у складі [Ці], а також після губних приголосних;
- ненормативне вживання [г] на місці [г];
- дорсально-зубна вимова [т'], [д'] під впливом російської мови;
- вимова [ш':] на місці [шч];
- відсутність асимілятивних процесів у сполученнях -ться, -шся, -жц- чи-, -нц- під впливом написання.

Література

1. Бондар О.І., Карпенко Ю.О., Микитин-Друглинець М.Л. Сучасна українська мова. К.: Академія, 2006. -С. 109-124.
2. Віняр Г.М. Із чистого напившись джерела // Червоний гірник. - 11 грудня 2004.
3. Віняр Г.М. Присл\хайся: мов океан співає - народ говорить // Червоний гірник. - 15 січня 2005.
4. Орфоепічний словник української мови: У 2 т. / М.М. Пещак та ш. К.: Довіра, 2001.
5. Пономарів О. Культура слова: Мовностилістичні поради // Навч. посібник. - К.: Либідь, 1999. -240 с.

Summary

In the article the well-spread orphthoepic mistakes that are characteristic for the people living in Kryvyi Rih are analyzed. The causes of the mistakes are given, and the peculiarities of the sounds similar in Russian and Ukrainian are compared.

Клименко І.М.
канд. філол. наук, доцент

НЕСТАНДАРТНА ЛЕКСИКА В СИСТЕМІ ЗАГАЛЬНОНАЦІОНАЛЬНОЇ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ

У статті розглядається проблема визначення місця англійської нестандартної лексики в системі національної мови, її номінативні можливості, найбільш продуктивні засоби утворення.

Нестандартна лексика, що є компонентом національної англійської мови і відображає некодифіковані норми, формується під впливом тих тенденцій мовного розвитку, які базуються на германській основі. У лексичній системі мови це простежується перш за все в тому, що її формують кореневі односкладові слова [1, с. 73]. Генетично - це слова германського походження і рідше слова, запозичені зі старофранцузької мови. Тяжіння до кореневих частотних слів відобразилось у тому, що значна кількість просторічних одиниць представлена словами простого морфемного складу нейтрального вокабуляру, що містять у своєму змістовому складі просторічні лексико-семантичні варіанти, які виникають у результаті різного роду зсувів - частіше метафоричних, рідше метонімічних. Так, у результаті метафоричного зсуву на основі схожості за формою в іменника *stick* (палка) розвилися такі значення: “кларнет”, “олівець”, “авторучка”, “логарифмічна лінійка”, “сигарета”. Метонімічні зсуви дали такі варіанти значення: “поліцейський” (звичайно озброєний дубинкою), “круп’є” (за лопаткою на довгій ручці, за допомогою якої круп’є просовує гроші або фішки до того, хто виграв).

Така прозорість зсувів простежується далеко не завжди. Менш за все вона характерна для слів, що відносяться до розряду арго, оскільки в ньому важливу роль відіграє функція засекречування, а саме - новоутворена просторічна одиниця повинна бути зрозумілою тільки вузькому колу людей. У семантичній структурі *stick* мотиваційні зв’язки варіанта “підставна особа” з початковим варіантом значення досить слабкі.

Відображення у словниках переважно метафоричних просторічних варіантів значення в порівнянні з метонімічними пояснюється тим, що метонімічний зсув рідше дає узуально закріплене за словом значення, хоч у мовленнєвому спілкуванні він реалізується у великій кількості індивідуальних слововживань, доречних у даній ситуації, коли об’єкт, що називається, однаково зрозумілий учасникам діалогу. Нестандартні лексеми, для яких характерний різний ступінь стилістичного зниження, можуть бути представлені кореневими словами та словами, що утворені за діючими в мові моделями.

Важливим кроком дослідження нестандартного вокабуляру як частини загальної мовної системи є визначення того, які слова вважати

нестандартними, а які - ні. Окрім терміна “нестандартна лексика” в лінгвістичній літературі досить поширеними також є терміни “сленг” та “просторіччя”, які в певних контекстах можуть вживатися синонімічно. Даній проблемі в цілому присвячено чимало досліджень як у нашій країні, так і за її межами [1; 2; 9; 10; 11]. Існує велика кількість визначень цього лексичного шару, серед яких - “лайлива розмовна мова”, “мова нижчих верств, неписьменних людей, “мова, що притаманна певній соціальній або професійній групі людей” [7; 8], але жодне визначення не може вважатися вичерпним, оскільки невичерпною є сама проблема, саме різноманіття такого роду лексичних одиниць.

Нестандартна лексика не є таємною мовою, жаргоном, діалектом чи неприпустимим уживанням ідіом у повсякденній мові, хоча в ній можуть бути елементи всього вищезгаданого. З точки зору лінгвіста нестандартний лексикон, сленг - це стиль мови, що займає місце, прямо протилежне заформалізованій мові. Сленг знаходиться в самому кінці можливих засобів мовленнєвого спілкування [2; 5; 6] - він поза межами звичайної невимушеної мови, там, де мова стає занадто гострою, вульгарною, новаторською і незручною в розмові з незнайомими людьми. Сленг включає також різні форми мови, за допомогою яких люди можуть ототожнювати себе з певними соціальними угрупованнями, починаючи з дітей, їх батьків, бізнесменів і закінчуючи злодіями [3; 4].

Зазначені зауваження можуть дещо прояснити, але і таким чином ми не отримаємо універсального визначення, яке допомагає нам без сумніву пояснити, чому прикметник *sleazy* (“тонкий”; “неохайний”) є широкоживаним, а іменник *sleaze ball* (“нікчема”) повинен бути включеним до сленгового словника. Саме слово *sleazy* до останнього часу вважали розмовним, а межа між розмовною мовою і сленгом є дуже рухомою. Статус слова змінюється з часом: те, що вважалось сленгом у 60-х, зараз є частиною звичайного словника мовного колективу. Статус слова залежить і від багатьох інших обставин - віку, соціального стану, ставлення до мови, забобонів окремих людей.

При дослідженні нестандартної лексики зустрічаються й інші труднощі. Існують сумніви щодо походження самого слова *сленг*, незрозуміла етимологія багатьох нестандартних слів і виразів, немає загальноприйнятих визначень основних понять у цій сфері.

Видатний лексикограф Е.Гартридж та його послідовники визначають сленг як існуючі в розмовній мові досить нестійкі, хиткі, ніяк не кодифіковані, часто й зовсім безладні та випадкові сукупності лексем, що відображають суспільну свідомість людей, які належать до певного соціального чи професійного середовища [9, с.VII]. Сленг розглядають як свідоме, навмисне використання загальнолітературного словника в розмовній мові зі стилістичною метою, тобто для створення ефекту новизни, незвичайності, для передачі певного настрою людини, що розмовляє, для надання виразності, стислості тощо.

Оксфордський словник англійської мови визначає слеш як суто розмовну мову, що вважається нижчою від стандарту мови освічених людей і складається

або з нових слів, або із загально поширених, що використовуються у спеціальних значеннях, і як сукупність особливих лексем, що вживаються групою людей, які належать до нижчих верств суспільства [OED, IX, p. 171].

У сучасній англістиці краще, на нашу думку, визначення сленгу належить В.О.Хом'якову, який вважає його особливим, периферійним лексичним шаром, що лежить як поза межами літературної мови, так і поза межами діалектів загальнонаціональної англійської мови, який містить у собі, з одного боку, шар специфічної лексики і фразеології професійних говорів, соціальних жаргонів та арго кримінального світу, з іншого - широкоживаної і загальнозрозумілої емоційно-експресивної лексики і фразеології нелітературної мови [1, с.4]. Не можна не згадати й того, що сленг розглядають у психологічному аспекті як продукт духовної творчості (у тому числі й індивідуальної) представників окремих соціальних і професійних угруповань, що служить вираженню певного "духу" чи ступеня свідомості людей у тій чи іншій суспільній ситуації.

Основний лексичний склад, а також фонетична та граматична будова англійської мови і сленг, зокрема відрізняються великою життєдіяльною силою. Значна кількість сленгових одиниць з їх граматичними та фонетичними особливостями існували задовго до виникнення літературного стандарту. Розвиваючись поруч з іншими діалектами в тісній взаємодії з літературною мовою, сленг завжди виступав і виступає як певна відмінна система мови. Хоча, ж і інші мовні ланки, він постійно розвивається, поповнюється новими словами і новими значеннями слів, основний кістяк його лексичного, граматичного та фонетичного складу, що походить від елементів англійських територіальних діалектів, залишається незмінним. Не втрачає нестандартний лексикон і свого функціонального різноманіття. Він ніколи не належав до вузьких соціальних груп, не використовувався з метою зробити мову незрозумілою для тих, хто спілкується, або не вказував на належність мовця до того чи іншого професійного колективу.

Мовну систему, в якій функціонує сленг, можна розуміти як синхронну нормовану сукупність функціональних та структурних можливостей у межах даної мови, як сітку координат, що визначає межі (якісні й кількісні) можливих мовних зрушень. Норма є селективною реалізацією системи і в міру необхідності накладає на неї певні обмеження. У свою чергу, обмеження окремих ділянок мовної системи, яке здійснюється завдяки нормі, приводить до зняття існуючих до цього обмежень, що накладаються на мову системою. Тому норма співіснує в мові з широкою варіативністю. Так, для сленгу притаманна широка мережа синонімів. Як доводять спостереження, чим більший синонімічний ряд у того чи іншого поняття, тим менший шанс входження до цього ряду загальнолітературних слів, що виражають це поняття.

Саме тому норма не є самоіснуючою сутністю, а дійсно представлена у взаємодії з різного роду "периферійними" мовними шарами. Саме тому роль "центрального" чи "периферійного" елементу не закріплена навечно за тими чи іншими мовними одиницями, і одні й ті самі мовні елементи, залежно від мінливості внутрішньомовних та екстралінгвістичних факторів можуть

виступати як нормовані і ненормовані.

Нестандартний лексикон не є повністю відмежованим від стандартної мови. Він за потребою може входити до її системи, створюючи більш-менш системні мікроструктури. Усний національний стандарт не може існувати без сленгу, як і сленг не існує без елементів усного стандарту.

З іншого боку, постійні контакти із субстандартом, професійною мовою тощо не може не вплинути на літературний стандарт. Американські лінгвісти відзначали, що навряд чи правомірно нехтувати словами, які в наш час можна почути у вузьких межах тієї чи іншої професії, що завтра ті самі слова можуть бути прийняті всіма, хто спілкується цією мовою, і проникнути до повсякденного словника XXI століття [9; 11].

Сучасні молодіжні жаргони, навпаки, живуть недовго, вони змінюють один одного, їх лексикон дуже рухливий. Популярний у свій час жаргон бітників поступився місцем жаргону хіпі, пізніше з'явилися жаргони панків, рокерів, металістів, реперів. Тому характерною особливістю певної частки цих жаргонів є їх недовге існування в межах однієї і тої ж соціальної групи, їх швидке поширення і проникнення в мову інших верств населення і, таким чином, зміни “низького” статусу жаргону на більш почесний загальнорозмовний сленг. Процесу розкодування жаргонів великою мірою сприяють засоби масової інформації, кінематограф. Треба зазначити, що до появи жаргону бітників популярним молодіжним жаргоном був джайв, про походження якого писали, що він є сумішшю негритянського говору арлема, жаргону дрібних злодіїв та жаргону студентів [9]. Джайв може бути названий попередником жаргону бітників цілком слушно. Вони мають багато спільного як у тематиці, так і в природному бажанні молоді зробити свою мову більш яскравою і виразною, відмінною від мови старшого покоління. У цьому - основна причина виникнення жаргонів, що мають найбільший ступінь експресивності. Наведемо приклади синонімічних рядів цих жаргонів м значенням “чудовий парубок”, “гарна дівчина”, “щось чудове” та неприємний тип”. В обох жаргонах базові компоненти значення та засоби : ворення майже збігаються. Порівняймо: “чудовий парубок” у джайві (I) та в жаргоні бітників (II): (I) *hopcat, hepper, hepster, jiver, alligator, mg-cutter*, (II) *>ool-cat, sharp cat, hipster, beatnik, bear*, “гарна дівчина” - (I) *chick, witch, drape, mouse, spook.*; (II) *chick, hi pc hick, hen, pigeon, birdie, slick*; “щось чудове” - (I) *hep, jivy, killer-diller*; (II) *hip, cool, far-out, gravy, crazy, mad, weird*; „неприємний тип” - (I) *droop, fumb, gleep, cold-cut, sad apple, sloop*; (II) *square, downbeat, coon, gone, yuck* Деякі з цих слів не тільки проклали шлях у сленг, але і широко вживаються у загальнолітературному стандарті {*chick, iver, alligator, birdie, killer-diller, cool, sloop, etc*).

Як видно з вищенаведених прикладів, на мову впливають професійні й вікові особливості мови людини, що говорить, її належність до тієї чи іншої соціальної групи, а також відмінності, пов'язані з рівнем культури та освіти. Не випадково, Е.Партридж виділяв різні групи сленгу: сленг робітників, торговців, комерсантів, журналістів, критиків, видавців, юристів, лікарів, політичних

діячів, школярів, студентів тощо [9, с. VIII].

Одна й та сама людина може володіти декількома нормами чи варіантами вимови, що існують у мові, і вживати їх залежно від ситуації спілкування. Не можна розмовляти завжди однаково, використовуючи одну й ту саму сукупність мовних засобів. Слід зважати на постійні зміни соціальної норми, соціальної бази й соціально-комунікативної системи як національної мови, так і соціальних діалектів у зв'язку з впливом радіо й телебачення, з розвитком освіченості, участю все нових верств у суспільному й державному житті.

Увага до нестандартної лексики взагалі пояснюється тим, що носії англійської мови, особливо її американського різновиду, охоче залучають до свого мовного активу сленгові слова та вирази.

Продуктивним видом поповнення словникового складу мови нестандартною лексикою є семантична деривація, в результаті якої відбувається розширення смислового обсягу слова літературного стандарту за рахунок появи в ньому просторічних лексико-семантичних варіантів. Ця закономірність не носить випадкового характеру, оскільки нестандартна лексика формується переважно на основі кореневих слів германського походження [1, с.93]. Відповідно, джерелом виникнення таких слів, що є вторинними одиницями номінації, служить та ж літературна лексика, що використовується в переносних, знижених значеннях.

Похідні нелітературні слова, ж правило, утворюються за моделями літературного стандарту. Поряд з ними виділяються периферійні моделі, що діють переважно або тільки на базі норм другого рівня. Стилістична зниженість деривата може магі структурно позначений та структурно непозначений характер. Словотвірна підсистема, що відображає норми другого рівня, є менш облігаторною в порівнянні з нормами першого рівня. Вона припускає більш широку комбінаторику компонентів у процесі дериваційного акту.

Так, у нестандартному' словотворенні найширше (за даними Т.М.Беляєвої) використовується словоскладення [2]. У ньому' беруть участь переважно основи тих слів, які належать до просторічного вокабул яру. Основний склад композитів представлений іменниками, перший або другий компонент жих входить до ряду однотипних утворень [1; 2]. Наприклад: *hot air* “пусте базікання”, *hothead* “гаряча голова”, *hot potato* “важка задача”, *hot rod* “старий автомобіль, перемонтований таким чином, що його швидкість перебільшує ту, яку він мав під час випуску з заводу”, *hotshot* “велике цабе”, *frog-eater* “француз”, *beef-eater* “англієць”, *mud-eater* “солдат-піхотинець”, *hay-eater* “фермер”. Серійні утворення з другим компонентом, що

повторюється, використовуються переважно в американському ареалі. У ньому вони можуть зазнавати часткової десемантизації і виступають з узагальненим значенням. У складних іменах локального значення вживаються основи *-house*, *-joint* тощо; в складних іменах, що означають людину за родом занять, особливостей характеру та поведінки, - основи *-boy*, *-bug*, *-dog* та інші.

Далі за кількістю похідних нестандартних одиниць йде прийом транспозиції, до якої ми відносимо конверсію. Найбільшу кількість одиниць дає конверсія з обома напрямками похідності $V > N$, $A > V$ (*to steal > steal* крадіжка”, *sharp (adj) > to shatp* “обраховувати”). Модель $N > V$ (*brain storm (n) > to brainstorm*) історично прийняла на себе функцію провідного способу творення деномінативних дієслів, тому що транспозиція такого типу, в якій початкові форми мотивуючого й мотивованого слів збігаються, відображає основні напрямки розвитку морфологічної будови англійської мови.

Продуктивним є також спосіб суфіксації, за моделями якої у творяться іменники й прикметники. У даному випадку показовим є те, що з цих моделей майже цілком виключені морфеми французького й грецького походження. Серед германських суфіксів найпродуктивнішими і найактивнішими для творення іменників є морфеми *-er* (*booster, breaker, weeper, yawner*), *-ie/-y* (*jazzy, kitchy*) тощо. Інші споконвічні суфікси використовуються при творенні просторічних слів ду же рідко: суфікси *-eg* та *-y* в словотворенні іменників і прикметників займають перші місця. В американському варіанті сформувалася своя просторічна підсистема суфіксів іменників і прикметників (*-a, -o, -oia, -nik, -goo, -ino*) що в цілому не є притаманною британському варіанту. Деякий виняток складає суто емфатичний суфікс *-o* (*righto, boyo*), який часто оформлює аббревіатури (*boffo < box-office hit*). Для префіксальних моделей нестандартного словотворення характерна пасивність. Одиничні деривати знайшли відображення лише в моделях із синонімічними префіксами *un-* та *de-* (*deloveLy* “любимчик”). Оказіональні утворення в розмовному лексичному прошарку, як правило, зустрічаються в професійних жаргонах освічених верств населення й молодіжних жаргонах студентів коледжів та університетів. Чим нижча стилістична позначеність лексики мовного колективу, тим менш вірогідна поява префіксальних нестандартних утворень. Ця риса просторічного вокабуляру є суто англійською, і в ній відображається продовження дій тих тенденцій, які закладаються в мову в середньоанглійський період. Виявляються вони в тому, що у внутрішньо дієслівному словотворенні моделі префіксації витискуються дієслівно-постпозитивними сполученнями, а в системах іменників та прикметників лагуна, що утворюється, починаючи з ранньоновоанглійського періоду, заповнюється префіксами латинського та грецького походження [1, с. 77]. Ці префікси використовуються у внутрішньоіменниковому словотворі, значна їх частина термінологічна. Відповідно, в сучасному періоді розвитку англійської мови на дев'ять германських слів припадає понад шістьдесят префіксів латинського та грецького походження. Проте в американській англійській можна відзначити все сильніш⁷ заангажованість префікса *up-*: *uppity* “haughty”, *uptight* “anxious”, *upshot* “the result of something” тощо. Є це

тенденцією чи тимчасовим явищем покаже час.

Значне місце в нестандартній лексиці займають постпозитивні утворення. Творення нових лексем за допомогою постпозитивів, як правило, обмежується системою дієслова. Постпозитивні іменники виникають за рахунок транспозиції дієслів із постпозитивами {*rundown* “summary of bringing someone up to date”, *shutout* “a game where one team prevents the other from scoring any points at all”, *walkover* “an easy victory”), а постпозитивні прикметники - в результаті ад’єктивації дієприкметника {*to bag up* “to arrest” > *bagged up* “arrested”). У субстандарті, на відміну від стандартних норм, іменники можуть бути самостійними утвореннями з опорою на іменник {*kiss off* “a slight kiss”). Дієслівно-прислівникові сполучення слів (а постпозитив розвивається з прислівників) були досить широко представлені в давньоанглійській мові і відображені у пам’ятках писемності, в тому числі й у перекладах з латинської. До сучасного періоду розвитку вони проникають з усної мови в писемну, а ХХ століття стає свідком їх швидкого розвитку щодо кількості й розширення сфери дії на іменник, який, особливо в американському варіанті, починає розумітися як однослівна одиниця номінації.

Нестандартні аббревіатури представлені різноманітними типами:

а) скороченнями кінцевої частини слова {*mag* < magazine, *trad* < traditional); б) скороченнями початкової частини слова {*viz* < Levi’s); в) скороченнями кінцевої і початкової частин слова {*tec* < detective, *fess* < professor); г) літерними скороченнями слова {*P* < partner). Аббревіатури в американському варіанті англійської мови вживаються дуже широко, проте узуально закріплюється лише небагато з них. Особливо притаманні вони для масмедійнош сленгу. Цікаво, що аббревіатури літературного стандарту носять офіційно-діловий, науковий чи канцелярський характер, аббревіатури в субстандарті експресивні своєю скороченістю, а іноді й несподіваністю, оскільки скороченням підлягають побутові, а не офіційно-ділові чи термінологічні слова.

Короткий огляд нестандартної лексики в її номінативних можливостях не вичерпує резерву, що є в її розпорядженні. Ми обмежили своє завдання лише визначенням тієї бази, на якій утворюється і розвивається стилістично знижена лексика. Детальний аналіз окремих нестандартних лексичних підсистем сучасної англійської мови може стати об’єктом розгляду в подальших дослідженнях.

Список використаної літератури

1. Беляева Т.М., Хомяков В.А. Нестандартная лексика английского языка.- Л.: Изд-во ЛГУ, 1985.-288 с.

2. Беляева Т.М., Хомяков В.А. Суффиксальное словообразование в американском просторечии // Системное описание лексики германских языков: Межвузовский сборник. - Вып. 4.-Л.: ЛГУ, 1981.-С. 45-50.
3. Гальперин И.Р. Стилистика английского языка. - М.: Высш. шк.; 1971. - 308 с.
4. Гиминский В.З., Вейзе А.Т. Очерки по английской и американской литературе и стилистике / Под ред. Левина Ю.Д. - М.: Учпедгиз, 1956. - 421 с.
5. Заботкина В.И. Новая лексика современного английского языка. - М.: Высш. шк., 1989. - 125 с.
6. Заботкина В.И. Соотношение прагматической и семантической вариативности в современном английском языке // Вариативность в германских языках: Тез. докл. Всесоюзной научной конференции. - Калинин, 1988. С. 207-208.
7. Филин Ф.П. К проблеме социальной обусловленности языка // Язык и общество. - М.: Наука, 1973.-С. 5-22.
8. Швейцер А.Д. Социальная дифференциация английского языка в США. - М.: Высш. шк., 1983. - 216 с.
9. Partridge E. Slang today and yesterday. - London, 1960. - 479 p.
10. Soudek L. Structure of substandard words in British and American English. - Bratislava, 1967.-228 p.
11. Wright. P. Cockney dialect and Slang. - London, 1981. - 184 p.

Summary

The paper examines the place of non-standard English vocabulary in the system of the national language, its nominative aspects and the ways of formation.

Колоїз Ж. В.

канд. філолог, наук, доцент

МОРФОЛОГІЧНІ ОКАЗІОНАЛІЗМИ, АБО ОКАЗІОНАЛЬНІ ГРАМАТИЧНІ МОДИФІКАЦІЇ (НА МАТЕРІАЛІ МОРФОЛОГІЧНИХ СЛІВ З ЧАСТИНОМОВНИМ ЗНАЧЕННЯМ ПРЕДМЕТНОСТІ)

У статті йдеться про вияв категорії okazіональності на морфологічному рівні. На матеріалі морфологічних слів з частинимовним значенням предметності простежуються формально-граматичні та функціональні особливості okazіональних граматичних модифікацій, установлюються їх диференційні ознаки.

Слово як мовна величина являє собою універсальну одиницю, оскільки різними своїми аспектами входить до різних структурних рівнів мови, є вихідною точкою лінгвістичного аналізу, незалежно від того, у якій царині мовознавства він здійснюється. Проблеми, пов'язані з цією універсалією, незважаючи на постійну увагу з боку науковців, до сьогодні не знайшли одностайного вирішення і залишаються одними з найбільш дискусійних [7, с. 5]. „Проблема слова в мовознавстві ще не може вважатися всебічно висвітленою. Не викликає сумніву й те, що розуміння категорії слова і зміст категорії слова історично змінювалися” [4, с. 17]. Це пов'язується насамперед

із тим, що мовознавцями по-різному розуміється поняття „слово” та критерії